

ności w zużyciu surowców i materiałów pozostającej w dyspozycji przedsiębiorstw, wypłacane na podstawie odrębnych przepisów.

§ 9. 1. W przedsiębiorstwach produkujących na eksport zwalnia się od obciążenia, o którym mowa w art. 2 ustawy, wypłaty z funduszu udziału załogi w zysku w wysokości do 20% całkowitej ulgi w podatku dochodowym, określonej w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo produkujące na eksport może przekazać z funduszu udziału załogi w zysku środki finansowe na nagrody dla załóg współpracujących przedsiębiorstw handlu zagranicznego oraz kooperantów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

340

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 52 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się:

- 1) Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej do ustalania cen za jednorazowe przewozy osób i bagażu środkami miejskiej komunikacji masowej,
- 2) Ministra Handlu Zagranicznego do ustalania:
 - a) cen za przeprowadzanie obowiązkowych kontroli towarów rolno-spożywczych w imporcie i eksporcie,
 - b) marż handlowych urzędowych dla jednostek gospodarki uspołecznionej prowadzących działalność handlu zagranicznego,
- 3) Ministra Komunikacji do ustalania cen za:
 - a) przewozy krajowe osób i bagażu koleją i transportem samochodowym publicznym, z wyjątkiem opłat za miejsca sypialne i w wagonach do leczenia,
 - b) przewozy krajowe towarów koleją, transportem samochodowym publicznym i wodnym,
- 4) Ministra Kultury i Sztuki do ustalania cen za bilety wstępu do kin, teatrów, oper, operetek, filharmonii oraz innych placówek artystycznych, z wyjątkiem biletów wstępu na imprezy estradowe, kabaretowe i cyrkowe,
- 5) Ministra Łączności do ustalania cen za usługi pocztowe i telekomunikacyjne,
- 6) Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki do ustalania cen na podręczniki akademickie,
- 7) Ministra Oświaty i Wychowania do ustalania cen za:
 - a) świadczenia placówek opiekuńczo-wychowawczych, z wyjątkiem przedszkoli,
 - b) usługi noclegowe szkolnych schronisk młodzieżowych,
- 8) Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej do ustalania cen na prosięta i warchlaki ze skupu interwencyjnego,
- 9) Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej do ustalania cen za przewozy osób w żegludze przybizeznej,

10) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej do ustalania cen za:

- a) świadczenia uspołecznionych zakładów pomocy społecznej, domów małych dzieci i żłobków,
- b) świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia (szpitali, stacji sanitarno-epidemiologicznych i innych),
- c) osobiste świadczenia osób fizycznych na rzecz zakładów społecznych służby zdrowia (oddawanie krwi i inne),
- d) usługi wykonywane przez zakłady naprawcze sprzętu medycznego, zakłady techniki medycznej i konstrukcyjno-naprawcze, podległe terenowym organom administracji państwowej lub Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej,

11) wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) do ustalania cen za:

- a) inne niż określone w pkt 1 przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej — na podstawie zasad określonych przez Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej,
- b) usługi pogrzebowe,
- c) wstęp do parków miejskich, ogrodów zoologicznych, ośrodków rekreacyjno-wypoczynkowych, kąpielisk, łaźni i szaletów miejskich,
- d) wywóz nieczystości.

§ 2. 1. Upoważnia się do określania zasad ustalania cen regulowanych:

- 1) Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej — na:
 - a) zwierzęta gospodarskie hodowlane (buhaje, knury, tryki i ogiery do rozrodu, jałowki, loszki i owce maciorki hodowlane oraz cielęta do dalszego chowu),
 - b) materiał siewny zbóż, rzepaku i rzepiku, ziemniaki sadzeniaki oraz nasiona roślin strączkowych grubonasiennych (groch, bobik, łubin, peluszką, soja i fasola),
 - c) usługi związane z produkcją zwierzęcą i roślinną,
- 2) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej — za usługi świadczone przez zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, bez względu na ich podporządkowanie organizacyjne,
- 3) Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjal-

nych — za wczasy pracownicze oraz w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania oraz Ministrem do Spraw Młodzieży — za obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej.

2. Przepis ust. 1 dotyczy towarów i usług objętych wykazem towarów i usług, na które ustala się ceny regulowane zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 52 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318).

§ 3. 1. Upoważnia się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do:

- 1) określania:
 - a) zasad opracowywania kosztorysowych norm nakładów rzeczowych robót budowlanych i montażowych oraz remontów budowlanych,
 - b) metod kosztorysowania robót budowlanych i montażowych oraz remontów budowlanych,
- 2) dokonywania, w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami oraz kierownikami urzędów centralnych, podziału zadań w zakresie opracowywania i wydawania kosztorysowych norm nakładów rzeczowych oraz katalogów nakładów rzeczowych.

2. Upoważnia się właściwych ministrów oraz kierowników urzędów centralnych do ustalania, w uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, kosztorysowych norm nakładów rzeczowych oraz katalogów nakładów rzeczowych.

3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 2, nie wymagają normy nakładów rzeczowych i katalogi nakładów rzeczowych dotyczące robót remontowych nie wchodzących w zakres budownictwa ogólnego, robót związanych z konserwacją obiektów zabytkowych, robót montażowych maszyn i urządzeń górniczych oraz mechanicznej przeróbki węgla, robót górniczych podziemnych wraz

z robotami elektrycznymi, teletechnicznymi oraz rurociągami technologicznymi i robotami transportowymi, robót wiertniczych mrozeniowych i cementacyjnych, robót montażowych górnictwa ropy naftowej i gazu wraz z urządzeniami.

§ 4. Organy administracji państwowej wymienione w rozporządzeniu kierują się:

- 1) przy ustalaniu cen (§ 1) — przepisami art. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach, z tym że ustalanie cen wymagających dotacji z budżetu Państwa następuje w uzgodnieniu z Ministrem Finansów,
- 2) przy określaniu zasad ustalania cen regulowanych (§ 2) — przepisami art. 5 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 1.

§ 5. Organy administracji państwowej, upoważnione na podstawie przepisów § 1 pkt 1—10, § 2 ust. 1 i § 3, do ustalania cen urzędowych i marż handlowych urzędowych, określania zasad ustalania cen regulowanych oraz określania norm i metod kosztorysowania, współdziałają z Ministrem do Spraw Cen przy wykonywaniu tych uprawnień.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1982 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz. U. z 1982 r. Nr 18, poz. 134 oraz z 1983 r. Nr 10, poz. 51 i Nr 60, poz. 275).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

341

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 29 grudnia 1983 r.

w sprawie organizacji i zasad wykonywania kontroli ruchu drogowego.

Na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Czuwanie nad bezpieczeństwem i porządkiem ruchu na drogach, kierowanie ruchem i jego kontrolowanie należą do funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, wykonują w szczególności funkcjonariusze:

- 1) zmotoryzowanych i pieszych patroli drogowych,
- 2) posterunków kontroli drogowej,
- 3) posterunków kierowania ruchem.

3. Czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego wykonują również organy (jednostki) i członkowie organizacji społecznych, wymienieni w § 5.

§ 2. 1. Funkcjonariusze uprawnieni są do zatrzymywania na drodze każdego kierującego pojazdem w celu przeprowadzenia kontroli.

2. Funkcjonariusze w uzasadnionych przypadkach są uprawnieni do:

- 1) legitymowania uczestników ruchu drogowego i udzielania im wiążących poleceń co do sposobu używania drogi i pojazdu,
- 2) sprawdzania dokumentów wymaganych w związku z kierowaniem pojazdem i jego używaniem,
- 3) żądania poddania się przez kierującego pojazdem badaniom w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu lub podobnie działającego środka,
- 4) sprawdzenia stanu technicznego, wyposażenia lub masy pojazdu znajdującego się na drodze.